

Jeg forlangte imidlertid Ordet i Anledning af en Udtalelse af min ærede Ven fra Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen). Vi synes i dette Spørgsmaal at staae temmelig fjernt fra hinanden. Jeg har tilladt mig at kalde Hundene, i alt Fald paa enkelte Steder, en Nødvendighed, hvorimod det ærede Medlem kaldte dem en Luxus. Man kan jo see en Ting med forskjellige Dine; der er Noget, der hedder Liebhaber, og Noget, der hedder at have en vis Respect eller endog Afsty for Hunde. Jeg er ingen Hundeliebhaber, ja, ikke engang en Hundbeelster; jeg tager denne Sag mere fra Nødvendighedens Side; men det forekommer mig, at det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds har en vis Respect, ja, jeg kan næsten sige en vis Afsty for Hunde. Han siger, at Hundene angribe voldsomt; ja, det kan være, at enkelte Hunde, som holdes meget indespærrede og ikke bevæge sig meget i det Frie, kunne angribe meget voldsomt, men det er dog kun meget sjældent, at man hører Tale om Ulykker i den Anledning. Der er enkelte Mennesker, som Hundene ere mere tilbøielige til at angribe end andre. Det gaaer med Hundene, havde jeg nær sagt, som med en Flok muntre Dreng; naar man er ganske dristig, saa gaae de deres Vej, men vil man løbe sin Vej, saa ere de ofte meget tilbøielige til at løbe efter En. Det er imidlertid ikke fra denne Side, det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds seer Sagen, men jeg troer dog, at hans Frygt for den Skade, Hundene kunne gjøre, er lidt vel overbæren.

Saaborg: Efterat jeg har hørt de Udtalelser, der ere fremkomne fra de ærede Medlemmer for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen) og for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær) skal jeg ikke nægte, at jeg halvt fortryder, at jeg ikke udtalte mig noget udsørligere, da jeg første Gang havde Ordet, thi jeg haaber, at jeg da kunde have beviist dem, at jeg ikke troer, at Lovforslaget virkelig vil bidrage til, at Antallet af de løsgaaende Hunde paa Landet vil forringes i nogen betydelig Grad, og som Følge deraf vil Hovedformaalet med Loven heller ikke opnaaes. Der blev nylig sagt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns

Amts 4de Valgkreds (K. Pedersen), at der var Forskjel paa Hunde, at nogle af dem angrebe, andre ikke, og dette er ganske vist; men naar en Hund angriber mig, kan det være mig ligegyldigt, enten den har et Legn om Halsen, som har frigjort den fra Kænke, eller den ikke har noget. Bliver jeg bidt af en gal Hund, saa dør jeg rimeligviis af Vandstræk, og det er en meget ubehagelig Død, og den er lige ubehagelig, hvad enten der er betalt for Hunden, der har bidt mig, eller ikke. Det Samme er Tilfældet med Markfreden. Dersom man troer, at denne Lov skulde kunne bevirke en yderligere Garanti for Markfreden, saa troer jeg virkelig, man feiler. Saaledes som Lovforslaget nu foreligger, kan Communerådet fritage 10 pCt. af Hundene for Afgift, og disse Hunde ville rimeligviis fornemmelig falde paa Udslytterne, men kunne disse Hunde ikke ligesaagodt forstyrre Markfreden som de Hunde, for hvilke der er betalt? Det Samme er Tilfældet med de Veifarende. Naar en Hund kommer farende imod en Hest, der bærer en Rytter, og han, som man siger, bliver Græsrytter, saa er det ham lige meget, enten der er betalt for Hunden eller ikke. Jeg troer som sagt slet ikke, at der ved Lovforslaget opnaaes det, som der er hentydet til, men jeg troer, til Trods for hvad der er ytret af det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds, at Byrden meest vil falde de Fattige til Last. Det ærede Medlem var ikke af den Mening, men naar jeg nu nærmere pointerer, at jeg ikke har Noget imod Loven, naar der blot for hver Arne bliver fritaget 1 Hund for Afgift, saa troer jeg bestemt, at Enhver maa give mig Ret i, at derved vil den Fattige blive fritagen for at svare en Afgift, som derimod vil falde paa den Rige, der vil holde flere Hunde til Luxus. Det Samme vil jeg udtale ligeoverfor det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær); jeg huffer ikke ret, om det var en Kone eller en Mand, som han omtalte, der gif med 3 à 4 Hunde; men naar den ene Hund er fri, saa lad den Vedkommende betale Afgift for de øvrige, saa opnaaes Diemedet alligevel, og det Retfærdige i Loven, at den Fattige har 1 Hund, som er fri for Afgift, opnaaes dog derved. — Det ærede Medlem for Odense